

Thiên nhiên vi diệu

Các bạn thân mến,

Tôi có người bạn gái ngang tuổi, biết nhau từ hồi trung học. Chúng tôi sang Đức du học sau khi có tú tài. Lúc đầu ít bạn bè nên chúng tôi liên lạc gặp gỡ thường xuyên, sau đó thì vì ở rất xa nhau, chuyện cơm áo, công danh, bạn bè... làm chúng tôi ít khi có cơ hội gần nhau, đứa nào cũng có đời sống riêng tư của mình. Bạn lập gia đình với người Thổ Nhĩ Kỳ giàu có và có một cô con gái mà họ rất mực thương yêu, bảo bọc trong cái lồng son của họ.

Ella, tên của cháu, sau khi học ngành quản thủ kinh doanh thì có một nơi để thực tập và vui cho tôi làm sao, tôi có cơ hội cho Ella tá túc tại nhà mình trong thời gian 3 tháng. Đây cũng là một dịp may cho Ella vì nếu không thì cô ấy sẽ không được đi thực tập xa nhà một mình. Tôi rất ngạc nhiên khi biết được Ella là một cô gái chính cống của chốn đô thành; gia đình cô chưa bao giờ ở bất cứ một nơi nào khác ngôi nhà của mình, ngoại trừ những khách sạn sang trọng mỗi khi đi du lịch đâu đó.

Mấy ngày nghỉ lễ, thấy Ella nằm nhà tội nghiệp, tôi và các con dự định một chuyến đi bộ đường dài: bốn ngày đi bộ xuyên qua các khu rừng và các tỉnh nhỏ gần tỉnh lớn chúng tôi cư ngụ và ba đêm thì sẽ cắm trại để nghỉ ngơi. Ella lắc đầu nguầy nguậy: "con không thể nào chịu đựng nổi mấy ngày đó đâu!". Chúng tôi phải hứa là sẽ quay về ngay khi Ella cảm thấy không đi nổi nữa và Ella đã bằng lòng.

Cuộc đi chơi diễn ra tốt đẹp, sau bốn ngày sống với thiên nhiên, chúng tôi thật sự có một khoảng thời gian rất đẹp và Ella cảm ơn mẹ con chúng tôi đã cho cô những gì mà cô chưa từng trải nghiệm qua. Ngày cuối sau khóa thực tập, cô được ba mẹ đến đón, Ella dúi vào tay tôi một quyển sổ nhỏ, ôm tôi thật chặt rồi thì thầm: "tặng Dì nè Dì đã cho con một món quà lớn trong cuộc đời!" ("für Dich! Das war der wunderbare Geschenk im meinem Leben").

Cuốn sổ nhỏ với những rừng cây, lều chõng được vẽ bằng bút chì rất dễ thương, Ella đã ghi lại những gì mình trải nghiệm trong mấy ngày ì ịch lợi bộ với chúng tôi:

- *Mình hình dung cái ba-lô mà mình phải đeo sau lưng trong bốn ngày tới, nặng gần 15Kg. Mình không muốn mang nó, nhưng mình biết, nó chứa những gì rất cần thiết cho mình. Mình phải cần nó nhưng mình cũng ghét nó lắm.... Mình lim dim vui sướng khi được đặt ba-lô nặng nề này xuống lúc đến được nơi cắm trại.*
- *Mình sẽ cắm lều trong những nơi mà họ cho phép! Hừm – để coi sự thể như thế nào, dầu sao thì Bác hứa sẽ quay về khi nào mình muốn mà. Cứ xem sao ?*

- Khi đi vào khu rừng, đi theo bản đồ, Bác đã dặn trước: „mọi người nên quan sát kỹ lưỡng những gì mình thấy trên đường đi, tự khám phá các hình dáng, sắc thái, màu mè của cảnh vật chung quanh và cả những chuyển động của chúng. Quan sát trong im lặng không nói chuyện ồn ào ngoài những khi thật sự cần nói. Mình thầm nghĩ: „không biết mình có nín nổi hay không ? vì mình hay có nhu cầu nói lắm!“
- Hèn là mọi người đi đều, không nhanh lắm và đôi giày của mình cũng thuộc loại tốt – hèn chi Bác dặn trước phải mang theo đôi giày đi bộ - Mình nhìn lên cây cao ... những thân cây không có duy nhất một màu nâu, mà chúng có màu xám pha nâu hay màu đen và xanh chung nhau...một số cây có lớp vỏ láng, một số có vỏ sần sùi hay loang lổ, có cây có một khoảng thân rỗng, chơi trốn kiếm thì thân cây này chắc là đặc khách lắm! Mình muốn trốn trong bọng cây ấy ghê đi!.
- Những chiếc lá cũng không phải chỉ toàn màu xanh, có lá màu xanh đậm, rồi xanh nhạt, có lá màu xanh hơi vàng hay có màu xanh lục...Lá nào cũng có hình dáng và kích thước khác nhau, chuyển động cũng không giống nhau trong các cơn gió mạnh, nhẹ.
- Tối đầu tiên, mình không ngờ hai chị con Bác cầm hai cái lều nhanh như chớp, mình không có kinh nghiệm nên đảm nhận việc, sắp xếp ba lô vô lều. Cái lều xinh xinh vừa đủ chỗ cho hai người. Sau bữa ăn tối gọn nhưng đầy đủ trong nhà khách nơi cắm trại, bốn người vào ngồi chung với những bạn khác xung quanh đống lửa trại, mình hơi mệt sau một ngày đi nên ngồi yên thôi, nhìn lửa củi cháy đỏ và lắng tai nghe âm thanh của núi rừng, tiếng lách tách của ngọn lửa sao mà ấm áp lạ, cảm giác dễ chịu chưa từng có. Lá cây xào xạc theo từng cơn gió nhẹ....Lạ ghê! Tại sao trước đây mình không có cơ hội này bao giờ nhỉ? Mọi thứ hình như đang lắng đọng lại một cách dễ chịu. Một vài tiếng cười đùa quanh đống lửa, rồi thì sự yên lặng cũng được tái lập. Mình nghe có tiếng chim cú, rồi một vài loài chim khác cũng kêu sương. Một sự thích thú kỳ lạ. Mình quên cả mệt mỏi đôi chân.
- Ngày thứ nhì, Bác đề nghị mình chú ý đến mùi vị xung quanh . Hương vị của núi rừng. Mình thấy nó âm ỉm nhưng tươi mát, sạch sẽ và có mùi thơm dễ chịu. Đêm qua, tuy nằm trong lều kín nhưng mình ngửi được hương vị của đất giòn ngọt vào đêm. Không nằm trên nệm nhưng sao mình vẫn có một giấc ngủ ngon.
- Đêm cuối, mình tự cắm lều một mình, làm Bác phải vỗ tay khen thưởng. Ngày thứ ba và ngày cuối trở về, mình ý thức rõ về cảm giác của sự va chạm nhất là qua làn da, sự mát mẻ của từng cơn gió nhẹ, sự ấm áp dưới ánh nắng mặt trời vào buổi trưa, nó không nóng cháy như lúc mình trong phố thị và da mình thấy hơi lạnh lạnh lúc đêm về.
- Trên đường đi mình nhặt một cái lông chim, cảm nhận sự mềm mại của nó qua các đầu ngón tay. Lần đầu tiên mình có đủ thì giờ để mân mê một

*chiếc lá, rà ngón tay lên đường gân của lá, và nó trong lòng bàn tay rồi
ngửi trọn vẹn mùi của lá.*

*Bác yêu dấu, qua bốn ngày đi rừng, Bác đã mở mắt con rất nhiều, khi về nhà, con
sẽ dành thì giờ để đi tản bộ, con sẽ dành nhiều thì giờ rồi rãnh cho cái công viên
gần nhà ba mẹ mà lâu nay con quá thờ ơ với nó. Con đã cảm nhận được những
điều mà trước đây con chưa từng để tâm mà tận hưởng nó. Con sẽ mở to đôi mắt
để thấy trọn vẹn màu sắc trong các khu vườn con sắp bước vào, con sẽ có cơ hội
cùng ba mẹ con cảm nhận được hương vị các loài hoa trong không khí mát lành,
con sẽ thấy ấm áp dưới ánh mặt trời, sự mát mẻ dịu dịu của các bóng râm có
nhiều cây, nhiều lá và con sẽ thưởng thức tiếng chim hót đâu đây.....tất cả những
thứ đó trước đây con chưa có cơ hội tiếp nhận bao giờ.*

Cám ơn Bác đã cho con nếm hương vị tuyệt vời của thiên nhiên.

Các bạn thân mến, đây là món quà của Ella mà tôi rất trân quý.

Hiên trúc – Xuân 2019

Viết theo lời kể của một người bạn thân

Bông Lục Bình

Kính mời đọc thêm những bài khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/TamHaiDuc.html> [<=bấm vào]

www.vietnamvanhien.org

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TƯ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 5800 TÁC PHẨM